

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1735/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. S.	w dniu 12.07.2020r. w G. dokonał uszkodzenia ciała A. S. (1) w poprzez uderzanie jej pięścią i otwartą dłonią po ciele i po twarzy, popychanie, chwytanie i szarpanie za włosy, w wyniku czego A. S. (1) doznała stłuczenia twarzy, co spowodowało naruszenie	

		czynności narządów ciała (narząd żucia, powłok ciała) na czas nie dłuższy niż 7 dni	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. W dniu 12.07.2020 r. w miejscu zamieszkania oskarżonego doszło do kłótni pomiędzy domownikami, tj. A. S. (1), K. S. oraz oskarżonym D. S.. Powodem awantury był to, że K. S. stała w korytarzu i prasowała, utrudniając przejście, a oskarżony musiał ją ominąć idąc do łazienki. D. S. podczas kłótni uderzał A. S. (1) pięścią i otwartą dłonią po ciele i po twarzy, popychał ją, chwycił i szarpał za włosy, w wyniku czego A. S. (1) doznała stłuczenia twarzy, co spowodowało naruszenie czynności narządów ciała (narząd żucia, powłok ciała) na czas nie dłuższy niż 7 dni	zeznania świadka C. P.	19-20, 166	
protokół zatrzymania osoby	2-4		
protokół przeszukania osoby	6-8		
wyjaśnienia oskarżonego	45-46, 48-49, 151V-152		
dokumentacja medyczna	17-18		
opinia biegłego sądowego z zakresu medycyny	40		

sądowej z dnia 13.07.2020 r. - A. S. (1)			
zeznania świadka D. M. (1)	85-86, 167		
zeznania świadka W. G.	89v		
zeznania świadka B. G.	91v, 181-181v		
zeznania świadka S. K.	167-168		
zeznania świadka A. T.	202-203		
2. Po przeprowadzeniu badania przez biegłych psychiatrów, biegli zgodnie uznali, że D. S. nie jest chory psychicznie w rozumieniu psychozy ani niedorozwinięty umysłowo. T. criminis miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu. Nie zachodzą warunki art. 31 §1 i 2 k.k.. Oskarżony może brać udział w postępowaniu procesowym, jego poczytalność w czasie postępowania nie budzi wątpliwości.	opinia sądowo-psychiatryczna	70-72	
3. Oskarżony ma 27 lat; ma wykształcenie średnie, z zawodu technolog robót wykończeniowych wewnątrz; pracuje jako kontroler biletów; jest kawalerem; nie posiada dzieci; nie posiada majątku; nie był leczony detoksykacyjnie ani psychiatrycznie; nie był karany	karta karna	67, 179	
dane osobopoznawcze	151		

1.1.2.	D. S.	w dniu 12.07.2020r. dokonał naruszenia nietykalności cielesnej K. S. poprzez szarpanie ją za ubranie, kilkukrotne uderzanie pięścią i otwartą dłonią po ciele i po twarzy, powodując potłuczenie ogólne	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. W dniu 12.07.2020 r. w miejscu zamieszkania oskarżonego doszło do kłótni pomiędzy domownikami, tj. A. S. (1), Powodem awantury był to, że K. S. stała w korytarzu i prasowała, utrudniając przejście, a oskarżony musiał ją ominąć idąc do łazienki. D. S. szarpał K. S. za ubranie, kilkukrotnie uderzył pięścią i otwartą dłonią po ciele i po twarzy, powodując u niej potłuczenia ogólne.	notatka urzędowa	1	
protokół zatrzymania osoby	2-4		
protokół przeszukania osoby	6-8		
krótki raport działań interwencji policyjnych	25-29		
wyjaśnienia oskarżonego	45-46, 48-49, 151V-152		
dokumentacja medyczna	17-18		

opinia biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej z dnia 13.07.2020 r. - K. S.	39		
zeznania świadka D. M. (1)	85-86, 167		
zeznania świadka W. G.	89v		
zeznania świadka B. G.	91v, 181-181v		
zeznania świadka S. K.	167-168		
zeznania świadka A. T.	202-203		
zeznania świadka C. P.	19-20,166		
2. Fakt i dowody jak przy czynie 1 fakcie 2			
3. Fakt i dowody jak przy czynie 1 fakcie 3			
1.1.3.	D. S.	w nieustalonym czasie jednak nie wcześniej niż w 2015r. i nie później niż w 2016r. w G. znęcał się fizycznie nad zwierzęciem tj. psem rasy owczarek podhalański w ten sposób, że podczas wyprowadzania go na spacer szarpał i kopnął zwierzem, które było chore na padaczkę	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Oskarżony D. S. w okresie 2015-2016r. posiadał psa rasy owczarek	wyjaśnienia oskarżonego	45-46, 48-49, 151v-152	

<p>podhalański, którym się opiekował i wyprowadzał go na spacer. Pies często rozrabiał, potrafił samodzielnie otworzyć kaganiec, który był uszkodzony. Oskarżony w sytuacji zagrożenia życia, czy zdrowia ludzi, a także w obawie aby pies nie wyrządził szkód, uspakajał zwierzę, odciągał i separował psa. Raz w życiu kopnął go, gdy pies strasznie nabroił. Pies był chory, miał padaczkę i od kilku lat już nie żyje..</p>			
zeznania świadka C. P.	166		
zeznania świadka D. M. (2)	167		
zeznania świadka A. T.	202-203		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
1.3. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1 Fakt 1	zeznania świadka C. P.	Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne. Był on bezpośrednim świadkiem zdarzenia i na podstawie jego zeznań ustalono stan faktyczny sprawy. Świadek potwierdził, że oskarżony pchnął K. S., uderzył ją otwartą dłońią w policzek i kilka razy po plecach, ponadto był świadkiem jak oskarżony uderzył także swoją matkę A. S. (1), która to upadła na podłogę. Ponadto wskazał, że od pokrzywdzonych wiedział, że oskarżony od grania na komputerze robi się agresywny, ale nie był wcześniej nigdy tego świadkiem. Świadek w małym stopniu zna rodzinną sytuację oskarżonego, nie bywał często w ich mieszkaniu.	
protokół zatrzymania osoby	dowód niekwestionowany przez strony, sporządzony przez uprawniony organ w zakresie jego kompetencji		
protokół przeszukania osoby	dowód niekwestionowany przez strony, sporządzony przez uprawniony organ w zakresie jego kompetencji		
wyjaśnienia oskarżonego	Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego w przeważającej części za wiarygodne. Oskarżony nie przyznawał się do znęcania nad członkami swojej rodziny- matką i		

siostra, z którymi wspólnie zamieszkiwał. Przyznał się jednak do tego, że w dniu 12.07.2020 roku miała miejsce awantura, podczas której szarpał się z K. S. i A. S. (1). Podczas szarpaniny doszło także do tego, że uderzał matkę i siostrę. Twierdził, jednak że to on został przez nie uderzony i im oddał, że tego nie sprowokował. Wskazał, że to matka się go o wszystko „czepia”, a siostra niszczy jego rzeczy. Nie wie czemu dochodzi do sytuacji takich jak w dniu 12 lipca, jednak nie chciałby aby do nich dochodziło, „ale tak wychodzi”.

W postępowaniu sądowym oskarżony wskazał, że jedynie uczestniczył w awanturach, że ich nie wszczywał. Klótnie wszczywały matka i siostra. że wszczywała je druga strona. Opisał również sytuację w domu w okresie między 2017 rokiem, a obecnie. Wyjaśnienia oskarżonego odnośnie zdarzenia z dnia 12.07.2020r. znalazły odzwierciedlenie w materiale dowodowym w tym zeznaniach C. P., dokumentacji lekarskiej, opinii z zakresu medycyny sądowej. Oskarżony ewidentnie stara się umniejszyć swoją winę, przerzucając ciężar odpowiedzialności za to, że w ich rodzinie dochodzi do klótni, na matkę i siostrę. Zainteresowany

	<p>korzystnym dla siebie rozstrzygnięciem, w/w przedstawia siebie w roli ofiary, osoby sprowokowanej lub odpowiadającej na ataki drugiej strony. Oskarżony stara się wybielić, przedstawić siebie w jak najkorzystniejszym świetle, usprawiedliwić swoje zachowanie, jednocześnie potwierdzając fakt, że w dniu 12.07.2020r. doszło do awantury oraz że używał przemocy fizycznej wobec matki i siostry, poprzez ich popychanie, bicie.</p>	
dokumentacja medyczna	dowód niekwestionowany przez strony, sporządzony przez uprawniony organ w zakresie jego kompetencji, wskazuje na obrażenia jakie odniosła A. S. (1) i K. S. w wyniku zdarzenia	
opinia biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej z dnia 13.07.2020 r. - A. S. (1)	opinia została sporządzona zgodnie z zasadami sztuki, przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę, we wnioskach opinii wskazano, że obrażenia jakich doznała A. S. (1) - stłuczenie twarzy, spowodowały naruszenie czynności narządów ciała (narząd żucia, powłok ciała) i rozstrój zdrowia na czas nie dłuższy niż siedem dni.	
zeznania świadka D. M. (1)	Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne. Świadek od wielu lat	

	<p>nie utrzymuje kontaktów z rodziną S., mówią sobie jedynie dzień dobry, nie słyszy co dzieje się w ich mieszkaniu, bo nie graniczy z nimi swoim mieszkaniem. Nie widziała również żadnych śladów pobicia na ciele zamieszkujących tam osób.</p>	
zeznania świadka W. G.	<p>Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne. Świadek kojarzy sąsiadów S., jednak nie utrzymuje z nimi kontaktu. Mimo sąsiedowania bezpośrednio z ich mieszkaniem nie zaobserwował żadnych sygnałów, zachowań czy dźwięków, odgłosów, które sugerowałyby, że pod tym adresem dochodzi do stosowania przemocy domowej.</p>	
zeznania świadka B. G.	<p>Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne. Świadek wskazała, że nie widuje sąsiadów S., nie utrzymuje z nimi kontaktu, jedynie mówią sobie dzień dobry, ale nie wie co dzieje się u nich w domu. Pomimo bezpośredniego graniczenia z tym mieszkaniem, od lat nie słyszy dobiegających z mieszkania S. krzyków, hałasów, kłótni, awantur.</p>	
zeznania świadka S. K.	<p>Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne. Świadek nie zna co prawda sytuacji rodzinnej</p>	

	oskarżonego, ale jak był u niego w domu to nie zauważył nic niepokojącego w jego zachowaniu wobec matki czy siostry, nie widział wybuchów agresji.		
zeznania świadka A. T.	Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne. Świadek bardzo długo zna oskarżonego. Wskazał, że zachowanie jego mamy miało wpływ na to, że się denerwował, jednak wychodził on wtedy na spacer. K. nie skarżyła się jemu na zachowanie oskarżonego wobec niej. Nie był on świadkiem agresji oskarżonego wobec mamy czy siostry. W sytuacjach konfliktu raz jedna, raz druga strona była inicjatorem.		
1.1.1 Fakt 2	opinia sądowo-psychiatryczna	opinia została sporządzona zgodnie z zasadami sztuki, przez osoby posiadające odpowiednią wiedzę, zawiera spostrzeżenia i wnioski końcowe wyciągnięte z ustalonych okoliczności, które były jasne, logiczne, jednoznaczne	
1.1.1 Fakt 3	karta karna	dowód niekwestionowany przez strony, sporządzony przez uprawniony organ w zakresie jego kompetencji	
dane osobopoznawcze	dane wskazane przez oskarżonego, nie budzą wątpliwości		

1.1.2 Fakt 1	notatka urzędowa	dowód niekwestionowany przez strony, sporządzony przez uprawniony organ w zakresie jego kompetencji	
protokół zatrzymania osoby	Jak przy czynie 1 fakcie 1		
protokół przeszukania osoby	Jak przy czynie 1 fakcie 1		
krótki raport działań interwencji policyjnych	dowód niekwestionowany przez strony, sporządzony przez uprawniony organ w zakresie jego kompetencji, wskazuje na interwencje u rodziny S., jednak nie potwierdza znęcania się oskarżonego nad matką i siostrą		
wyjaśnienia oskarżonego	Jak przy czynie 1 fakcie 1		
dokumentacja medyczna	Jak przy czynie 1 fakcie 1		
opinia biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej z dnia 13.07.2020 r. - K. S.	opinia została sporządzona zgodnie z zasadami sztuki, przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę, we wnioskach opinii wskazano, że obrażenia jakich doznała K. S. - potłuczenie ogólne (w nadesłanej dokumentacji lekarskiej bez zmian pourazowych), nie spowodowały naruszenia czynności narządów ciała bądź rozstroju zdrowia w rozumieniu art. 156 kk lub 157 kk		
zeznania świadka D. M. (1)	Jak przy czynie 1 fakcie 1		

zeznania świadka W. G.	Jak przy czynie 1 fakcie 1		
zeznania świadka B. G.	Jak przy czynie 1 fakcie 1		
zeznania świadka S. K.	Jak przy czynie 1 fakcie 1		
zeznania świadka A. T.	Jak przy czynie 1 fakcie 1		
zeznania świadka C. P.	Jak przy czynie 1 fakcie 1		
1.1.2 Fakt 2		Omówienie dowodów jak przy czynie 1 fakcie 2	
1.1.2 Fakt 3		Omówienie dowodów jak przy czynie 1 fakcie 3	
1.1.3 Fakt 1	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne. Oskarżony nie przyznał się do stawianego mu zarzutu znęcania się nad swoim psem, chociaż podał, że zwierzak był często nieposłuszny, „broił” i stwarzał zagrożenie dla innych. Oskarżony przyznał, że doszło do sytuacji, że aby go powstrzymać przed ewentualnym wyrządzeniem krzywdy dziecku, z którym sąsiad wyszedł na spacer, nie radząc sobie ze zwierzęciem i próbując go uspokoić i nad nim zapanować, kopnął swojego psa. Wyjaśnienia oskarżonego należy uznać za szczere, chociaż biorąc pod uwagę fakt, że w/w	

		jest stroną postępowania i jest zainteresowany korzystnym dla siebie rozstrzygnięciem, mógł nie podać wszystkich, pełnych informacji dotyczących swojego zachowania wobec psa, tego jak go traktował.	
zeznania świadka C. P.	Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne. Świadek od K. S., która odmówiła składania zeznań w sprawie, wie, że jak oskarżony się denerwuje to bije psa, sam jednak nie był świadkiem takich zachowań.		
zeznania świadka D. M. (1)	Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne. Świadek nie widziała niewłaściwego zachowania oskarżonego wobec psa.		
zeznania świadka A. T.	Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne. Świadek potwierdził jedynie, że oskarżony wychodził z psem na spacer do parku, jednak nie widział by był on agresywny wobec psa.		
1.4. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

	zeznania świadków A. S. (1), K. S., A. S. (2)	Sąd nie brał pod uwagę zeznań świadków, gdyż podczas postępowania sądowego skorzystały one z prawa do odmowy składania zeznań	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	D. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Sąd biorąc pod uwagę zgromadzony materiał dowodowy dokonał zmiany opisu czynu oraz zmiany podstawy prawnej skazania D. S.. Na podstawie dowodów osobowych, tj. zeznań świadków, wyjaśnień oskarżonego, nie można było przypisać			

oskarżonemu przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. Świadkowie nie wskazywali, by w rodzinie tej dochodziło do znęcania. Świadkowie nie słyszeli awantur, kłótni, hałasów dochodzących z mieszkania, wskazywali, że oskarżony denerwował się przez matkę, gdy zwracała mu uwagę, co potwierdza również sam oskarżony. Pokrzywdzona A. S. (1), jej córka K. S., a także A. S. (2) odmówiły składania zeznań w sprawie. Brak więc było dowodów wskazujących, iż w rodzinie S. dochodziło do znęcania przez oskarżonego nad A. S. (1).

W ramach zarzucanego oskarżonemu czynu, opisanego w punkcie I aktu oskarżenia, Sąd zachowanie oskarżonego zakwalifikował, jako przestępstwo z art. 157 § 2 k.k. Zgodnie z treścią art. 157 § 2 k.k. odpowiedzialności karnej podlega osoba, która powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni. Uszczerbek na zdrowiu obejmuje uszkodzenie ciała lub rozstrój zdrowia człowieka. Uszkodzenie ciała (naruszenie ciągłości tkanek) może polegać zarówno na zewnętrznym zranieniu, jak i sięgającym w głąb ciała, w tym na obrażeniach narządów

wewnętrznych. Jego istotą są zmiany anatomiczne, które powodują utratę lub naruszenie czynności narządu ciała (np. narządu wzroku, słuchu, oddychania, nerek itd.). Z kolei przez rozstrój zdrowia rozumie się zakłócenie funkcji organizmu o charakterze czynnościowym (fizjologicznym), które może wynikać z zadanego urazu (np. wadliwe funkcjonowanie nerki z powodu urazu), jak i mieć charakter bezurazowy (np. zatrucie organizmu, szok psychiczny itp.). Między zachowaniem się sprawcy (działaniem albo zaniechaniem) a opisanym w art. 157 §1 i 2 k.k. skutkiem w postaci naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia musi zachodzić związek przyczynowy, który wyraża się w tym, iż bez tego zachowania się sprawcy skutek by nie nastąpił.

Określony w art. 157 § 2 k.k. skutek musi być objęty winą umyślną sprawcy, co wymaga ustalenia, iż chciał on spowodować albo godził się ze spowodowaniem poważniejszego uszczerbku, naruszającego czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia na okres nie dłuższy niż 7 dni.

Mając na uwadze materiał dowodowy zebrany w sprawie nie ulga

wątpliwości, iż oskarżony w dniu 12.07.2020 r. uderzył A. S. (1) pięścią i otwartą dłonią po ciele i twarzy, popychał, chwycił, szarpał za włosy, czym spowodował naruszenie czynności ciała (narząd żucia, powłok ciała) na czas nie dłuższy niż 7 dni. Powyższe potwierdza zgromadzony materiał dowodowy w postaci zeznań świadków, wyjaśnień oskarżonego, dokumentacji lekarskiej i opinii biegłego.

Zdaniem Sądu wina umyślna sprawcy nie budzi wątpliwości. Oskarżony, jako osoba dorosła i w pełni poczytalna, zdawał sobie sprawę z konsekwencji swoich czynów, a co najmniej przewidywał i godził się, że zachowanie jego może spowodować uszczerbek na zdrowiu pokrzywdzonej.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	II	D. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Sąd biorąc pod uwagę zgromadzony materiał dowodowy dokonał zmiany opisu czynu oraz zmiany podstawy prawnej skazania D.			

S.. Na podstawie dowodów osobowych, tj. zeznań świadków, wyjaśnień oskarżonego, nie można było przypisać oskarżonemu przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. Świadkowie nie wskazywali, by w rodzinie tej dochodziło do znęcania. Świadkowie nie słyszeli awantur, kłótni, hałasów dochodzących z mieszkania, wskazywali, że oskarżony denerwował się przez matkę, gdy zwracała mu uwagę, co potwierdza również sam oskarżony. Pokrzywdzona A. S. (1), jej córka K. S. i A. S. (2) odmówiły składania zeznań w sprawie. Brak więc było dowodów wskazujących, iż w rodzinie S. dochodziło do znęcania przez oskarżonego nad K. S..

W ramach zarzucanego mu czynu uznano, że oskarżony dokonał naruszenia nietykalności cielesnej pokrzywdzonej K. S., gdyż czynem swoim u pokrzywdzonej spowodował jedynie potłuczenia ogólne. Czyn zakwalifikowano więc jako przestępstwo z art. 217 § 1 k.k. Art. 217 § 1 k.k. stanowi, iż kto uderza człowieka lub w inny sposób narusza jego nietykalność cielesną, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Czynność sprawcza występku z art. 217 § 1 k.k. polega na uderzeniu człowieka lub naruszeniu jego nietykalności cielesnej w inny sposób. Naruszenie nietykalności cielesnej zachodzi zatem w przypadku fizycznego oddziaływania na ciało człowieka, które nie jest przez niego akceptowane. Przez uderzenie należy rozumieć cios zadany pokrzywdzonemu, tj. spowodowanie zderzenia (zetsknięcia) ciała pokrzywdzonego z ciałem sprawcy (np. ręką, nogą, głową) lub używanym przez niego przedmiotem (np. kijem). Uderzenie będzie zatem polegać przede wszystkim na bezpośrednim oddziaływaniu własnym ciałem na ciało pokrzywdzonego np. przez spoliczkowanie go lub kopnięcie, ale także przez oddziaływanie za pomocą rzeczy, np. przez rzucenie w niego jakimś przedmiotem.

Przestępstwo naruszenia nietykalności cielesnej może być popełnione tylko umyślnie, zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i ewentualnym. Sprawca musi zatem chcieć uderzyć lub w inny sposób naruszyć nietykalność cielesną pokrzywdzonego, albo przewidując, że jego zachowanie może nie

być akceptowane przez pokrzywdzonego, na takie naruszenie nietykalności się godzić.

Mając na uwadze materiał dowodowy zebrany w sprawie nie ulega wątpliwości, iż oskarżony w dniu 12.07.2020 r. uderzył K. S. pięścią i otwartą dłonią po ciele i po twarzy, powodując potłuczenie ogólne. Powyższe potwierdza zgromadzony materiał dowodowy w postaci zeznań świadków, wyjaśnień oskarżonego, dokumentacji lekarskiej i opinii biegłego.

Zdaniem Sądu wina umyślna sprawcy nie budzi wątpliwości. Oskarżony, jako osoba dorosła i w pełni poczytalna, zdawał sobie sprawę z konsekwencji swoich czynów, a co najmniej przewidywał i godził się, że zachowanie jego może spowodować uszczerbek na zdrowiu pokrzywdzonej.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	V	D. S.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>Biorąc pod uwagę zeznania świadków, którzy mogli wypowiedzieć się co do tego zarzutu stawianego oskarżonemu, brak jest podstaw do przyjęcia, iż oskarżony znęcał się fizycznie nad zwierzęciem- psem rasy owczarek podhalański. Jak sam oskarżony wskazał, podczas gdy pies był bardzo niegrzeczny, co prawda kopnął go, jednak brak jest świadków, ani jakiegokolwiek dokumentacji by ocenić siłę kopnięcia, ewentualne wystąpienie szkód, czy częstotliwość występowania takiego zachowania oskarżonego wobec psa, a tym bardziej by zachowanie takie miało występować w okresie pomiędzy 2015, a 2016 rokiem. Domownicy, którzy mogli być bezpośrednimi świadkami zachowań oskarżonego, traktowania przez niego zwierzęcia, odmówili złożenia zeznań w tej sprawie, a przy</p>			

braku, innych świadków niewłaściwego zachowania oskarżonego wobec zwierzęcia, nie jest możliwe odtworzenie okoliczności zdarzeń, w czasie których do takich zachowań mogło dojść. Powyższe nie pozwala na jednoznaczne, nie budzące wątpliwości ustalenie, że zachowanie D. S. wyczerpało znamiona czynu z art. 35 ust. 1a Ustawy o ochronie zwierząt.

Przesłuchani w sprawie świadkowie D. M. (1), A. T. nie widzieli by oskarżony niewłaściwie traktował swojego psa, czy był wobec niego agresywny. W/w zeznali, że to oskarżony wychodził do parku na spacer ze swoim psem i nie zauważyli z jego strony niestosownych zachowań wobec zwierzęcia.

Mimo tego, że świadek C. P. dowiedział się od K. S., że oskarżony bije psa, przy braku jej zeznań trudno potwierdzić powyższą informację, tym bardziej, że nie zawiera ona żadnych szczegółów, jest zbyt ogólna aby na jej podstawie uznać, że oskarżony znęcał się nad swoim psem.

Wobec powyższego należało oskarżonego uniewinnić zarzucanego mu czynu z art. 35 ust. 1a Ustawy o ochronie zwierząt

<p>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. S.	I	I	<p>- Sąd kierował się wskazanymi w art. 53 k.k. dyrektywami wymiaru kary, a więc rodzajem i charakterem naruszonego dobra prawnego, stopniem społecznej szkodliwości czynu, pobudkami i motywacją, jakimi kierował się oskarżony oraz sposobem i okolicznościami jego działania, a także rodzajem zamiaru.</p> <p>- Wymierzając oskarżonemu karę Sąd uznał, że kara 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym będzie wystarczająca dla osiągnięcia celów kary. Sąd zdecydował się wymierzyć wobec oskarżonego karę ograniczenia wolności by umożliwić mu dalsze zarobkowanie. Orzeczona kara jako taka nie może być uznana za nadmiernie surową i nieadekwatną do</p>

			<p>charakteru popełnionego przez oskarżonego czynu i stopnia jego winy.</p> <p>- okolicznością łagodzącą jest przyznanie się do winy oraz niekaralność oskarżonego</p>
D. S.	II	II	<p>- Sąd kierował się wskazanymi w art. 53 k.k. dyrektywami wymiaru kary, a więc rodzajem i charakterem naruszonego dobra prawnego, stopniem społecznej szkodliwości czynu, pobudkami i motywacją, jakimi kierował się oskarżony oraz sposobem i okolicznościami jego działania, a także rodzajem zamiaru.</p> <p>- Wymierzając oskarżonemu karę Sąd uznał, że kara 5 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym będzie wystarczającą dla osiągnięcia celów kary. Sąd zdecydował się wymierzyć wobec oskarżonego karę ograniczenia wolności by umożliwić mu dalsze zarobkowanie . Orzeczona kara jako taka nie może być uznana za nadmiernie surową i nieadekwatną do charakteru popełnionego przez oskarżonego czynu i stopnia jego winy.</p>

			- okolicznością łagodzącą jest przyznanie się do winy oraz niekaralność oskarżonego
D. S.	III	I, II	Sąd biorąc wszystkie powyżej wskazane okoliczności, stosując zasadę absorpcji, wymierzył oskarżonemu D. S. karę łączną 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.
D. S.	IV	I, II	Sąd orzekł wobec oskarżonego D. S. nawiązkę na rzecz pokrzywdzonych A. S. (1) oraz K. S. w kwocie po 500 zł dla każdej z nich. Wskazać należy, iż jedna z pokrzywdzonych na skutek działania oskarżonego odniosła obrażenia ciała, które z pewnością były dla pokrzywdzonej bolesne. Na skutek zachowania oskarżonego pokrzywdzone doznały pewnych cierpień fizycznych oraz psychicznych i zdaniem Sądu zasadne było orzeczenie od oskarżonego nawiązki na rzecz pokrzywdzonych.
Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
VI	Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, w tym opłaty, uznając, że ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację majątkową		
Podpis			